

Udligningsaftale ensretter skatten

Udligningsaftalen betyder, at kommuneskatterne landet over formentlig vil ligge mellem 26,3 og 23,25 procent. Det fastlåser fattige kommuner, siger borgmester, og det piller ved det kommunale selvstyre, siger forskere.

tekst **JON KIRKETERP JØRGENSEN**
collage **KAREN LINNET OLESEN**

Der bliver mindre forskel på, hvor meget borgerne i de danske kommuner betaler i skat. Det er konsekvensen af udligningsaftalen mellem Socialdemokratiet, Venstre, Radikale, SF og Alternativet.

Partierne har nemlig aftalt to incitament, der betyder, at kommuner med høj skat kan sætte den ned omkostningsfrit, mens kommuner med meget lav skat mister en del af den udligningsrabat, som de hidtil har fået.

Kommunerne med højest skat får fuld finansiering til at sænke skatten til 26,3 procent. Det vil samtlige af de borgmestre, som Nyhedsmagasinet Danske Kommuner har talt med, udnytte. Samtidig vil kommuner med en skatteprocent på under

FEM KOMMUNER HAR EN SKAT PÅ UNDER 23,25 PROCENT I 2020

Rudersdal	22,80
Frederiksberg	22,80
Gentofte	22,80
Tårnby	23,10
Hørsholm	23,20

“ Samlet set vil det trække i retning af, at der bliver større lighed i skatteudskrivningen, fordi de kommuner, der har den højeste kommuneskat med meget stor sandsynlighed vil sænke den, og de kommuner, der har den laveste kommuneskat, med stor sandsynlighed vil hæve skatten.

Kurt Houlberg, professor i kommunaløkonomi

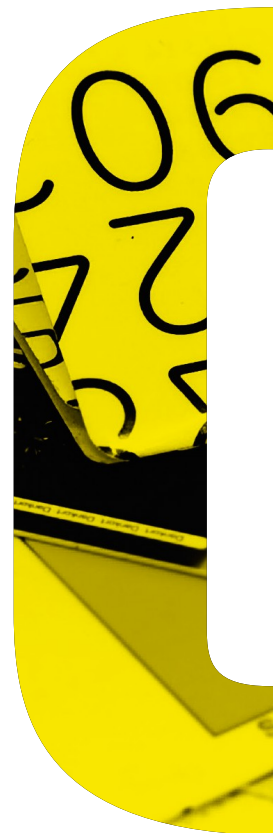
23,25 miste en del af den rabat, der sikrer, at de ikke skal sende mere end 93 procent af en skattekrone ind i udligningssystemet.

– Samlet set vil det trække i retning af, at der bliver større lighed i skatteudskrivningen, fordi de kommuner, som har den højeste kommuneskat, med meget stor sandsynlighed vil sænke den, og kommunerne, som har den laveste kommuneskat, med stor sandsynlighed vil hæve skatten for at kompensere for de tabte udligningskroner, siger Kurt Houlberg, der er professor i kommunaløkonomi.

Balancegang

Også Niels Jørgen Mau Pedersen, der er cand.oecon. og forsker i kommunaløkonomi ved VIVE, peger på, at udligningsaftalen vil ensrette kommuneskatten på tværs af landet.

– Det er svært at gennemskue, om den ændrede udligningsrabat betyder, at incitamentet til at have en skatteprocent under 23,25 procent helt forsvinder, men incitamentet er i hvert fald blevet mindre. Så det trækker i retning af, at man får en mere ensrettet skat i kommunerne, siger han. Hverken Niels Jørgen Mau Pedersen eller Kurt Houlberg kan pege på et økonomisk fagligt argument for at mindske forskellen mellem de kommuneskatter, som borgerne betaler. De peger begge på, at det i stedet er et politisk valg at mindske spændet.

“ Her vil man tilsyneladende gerne sende et signal om, at der skal være mindre forskel på kommuneskatterne. Det er lidt usædvanligt, at man blander det ind i udligningen.

Niels Jørgen Mau Pedersen, cand.oecon. og forsker i kommunal-økonomi ved VIVE

er lidt usædvanligt, at man blander det ind i udligningen. Den skal give nogenlunde lige muligheder for at levere en gennemsnitlig service til en gennemsnitlig skat, men der er ingen, der siger, at alle kommunerne skal have en gennemsnitlig skat. Det afgør lokalpolitikkerne jo. Det blander man sig i her, fordi man har fundet, at der var noget fordelingsmæssigt uheldigt i store forskelle, siger Niels Jørgen Mau Pedersen.

Fratager selvstyret

I Lolland Kommune vil borgmester Holger Schou Rasmussen bestræbe sig på at udnytte muligheden for at sænke skatten fra de nuværende 27 procent til 26,3. Men han mener også, at udligningsaftalen afsnit om skattelettelse begrænser fattige kommuners manøvrerum.

– Det er sådan set et okay instrument, men det fastlåser også de fattige kommuner, der oftest har de højeste kommuneskatter. Når vi ikke kan hæve skatten igen, hvis vi får brug det, så fratager man os et selvstyret. Det er i hvert fald politisk svært at sige nej til at sænke skatten, når staten finansierer det, og det er lige så svært at hæve skatten igen, fordi statens finansiering forsvinder, hvis vi vil hæve skatten igen. Det betyder, at vi ville skulle hæve den til et højere niveau, end den er nu, siger Holger Schou Rasmussen. ■ jki@kl.dk

– Det er et spørgsmål om balancen mellem det kommunale selvstyre, hvor borgerne lokalt vælger politikere, der beslutter skatteniveauet og serviceniveauet, og en national politisk interesse i, at der ikke skal være for stor forskel på skatteniveauet, siger Kurt Houllberg.

– Udgangspunktet er, at man har et selvstyre, som fastsætter skatten inden for de rammer, der er. Men her vil man tilsyneladende gerne sende et signal om, at der skal være mindre forskel på kommuneskatterne. Det